KOMMISSION

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 20. december 1973

om bladelse til August-Thyssen-Hütte AG's erhvervelse af aktiemajoriteten i Rheinstahl AG

(Den tyske tekst er den eneste autentiske)

(74/153/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 66,

under henvisning til EKSF Høje Myndighed: Beslutning nr. 24/54 af 6. maj 1954 om en forordning til gennemførelse af traktatens artikel 66, stk. 1, vedrørende de forhold, som udgør kontrol med en virksomhed [1],

under henvisning til August-Thyssen-Hütte AG's ansøgning af 19. februar 1973 om tilladelse til erhvervelse af aktiemajoriteten i Rheinstahl AG,

under henvisning til udtalelse fra forbundsrepublikken Tysklands regering, og

ud fra følgende betragtninger:

I

1. August-Thyssen-Hütte Aktiengesellschaft i Duisburg-Hamborn (ATH) er en virksomhed i den i artikel 80 i traktaten anførte betydning med en aktiekapital på 1 010 mill. DM. ATH driver virksomhed på området produktion og videreforarbejdning af stål. Det har som Thyssenkoncernens holdingselskab andel i 166 ind- og udenlandske virksomheder, bl. a. følgende stålproducerende og videreforarbejdende virksomheder samt stålforhandlervirksomheder:

Virksomhed	Nominel kapital (mill. DM)	ATH-andel %
— Mannesmannröhren-Werke AG, Düsseldorf	300	33,3
— Deutsche Edelstahlwerke GmbH, Krefeld	150	100
— Thyssen Niederrhein AG Hütten- und Walzwerke, Oberhausen	125	100
— Westfälische Union AG, Hamm	65	100
— Rasselstein AG, Neuwied	56	50
— Stahlwerke Bochum AG, Bochum	24,2	48,5
— Walzwerk »Grillo Funke« GmbH, Gelsenkirchen	10	100
— N.K.F. Staal B.V., Alblasserdam	20 (hfl.)	49
— Wälzlagerrohr AG, Krefeld	20	50
— Blohm + Voss AG, Hamburg	61,4	64,7
— Baustahlgewebe GmbH, Düsseldorf	20	42
— Thyssen Industrie GmbH, Düsseldorf	17	100
— Vereinigte Schraubenwerke GmbH, Ratingen	12,9	50
— Thyssen Handelsunion AG, Düsseldorf	46	96
— Ets. Jouret Fers et Métaux S.A., Pont-à-Celles	100 (bfr.)	49

[1] Fællesskabets Tidende for EKSF af 11. 5. 1954, s. 345.

2. ATH har mulighed for at kontrollere de nævnte virksomheder alene eller sammen med tredjemand i den i beslutning nr. 24/54 anførte betydning. Følgelig er disse virksomheder sammensluttet med ATH og med hinanden i den i artikel 66, stk. 1, anførte betydning.

3. I 1971/1972 udgjorde udbyttet af Thyssen-koncernens ydre omsætning 10,7 milliarder DM. Det gennemsnitlige antal ansatte var på årsbasis 92 000 arbejdere og funktionærer.

4. Rheinstahl Aktiengesellschaft in Essen (Rheinstahl) er en stålproduktions- og videreforarbejdningsvirksomhed med en aktiekapital på 470 mill. DM. Rheinstahl har som Rheinstahl-koncernens holdingselskab andel i 83 ind- og udenlandske stålproducerende og videreforarbejdende virksomheder, bl. a. følgende:

Virksomhed	Nominel kapital (mill. DM)	Rheinstahl-andel %
— Rheinstahl Hüttenwerke AG, Essen	104,1	100
— Edelstahlwerk Witten AG, Witten	41,4	62,8
— Bergische Stahlindustrie KG, Remscheid	15	58,4
— Guß-Stahlwerk Oberkassel GmbH, Düsseldorf	5,75	100
— Rheinstahl Gießerei AG, Mülheim	21	100
— Rheinstahl Concordiahütte GmbH, Bendorf	6	100
— Rheinstahl Schmiedetechnik GmbH, Wattenscheid	8	100
— Rheinstahl Nordseewerke GmbH, Emden	18	100
— Waggon Union GmbH, Siegen und Berlin	10	50
— Rheinstahl Eggers-Kehrhahn GmbH, Hamburg	6	100
— R. Stahl Aufzüge GmbH, Stuttgart	6	75

5. Rheinstahl har mulighed for at kontrollere ovennævnte virksomheder alene eller sammen med tredjemand. Følgerlig er disse virksomheder sammensluttet med Rheinstahl og med hinanden.

6. I 1971 udgjorde udbyttet af Rheinstahl-koncernens ydre omsætning 5,1 milliarder DM. Det gennemsnitlige antal ansatte var på årsbasis 67 000 arbejdere og funktionærer.

7. Som følge af den påtænkte erhvervelse af aktiemajoriteten i Rheinstahl får ATH mulighed for at kontrollere Rheinstahl. Denne transaktion fører følgelig til en sammenslutning mellem ATH og Rheinstahl og de to koncerners virksomheder.

II

8. Ved bedømmelse af de deltagende virksomheders stilling på stålmarkedet er i første række produktionens art og mængde, produktions- og markedsandelene samt de fremtidige produktionsmuligheder af betydning.

9. Koncernerne Thyssen og Rheinstahl kunne i 1971 notere en produktion, som fremgår af tabellen på side 38,

Rheinstahl-koncernen råder ifølge denne over en i sammenligning med Thyssen-koncernen begrænset stålproduktion, men har dog en betydelig fremstilling af støberiråjern. Produktionen af valseværksprodukter er hos Rheinstahl koncentreret om nogle få vare- og kvalitetskategorier, særlig svære og middelsvære stålplader, valstråd og stænger samt ædelstålskvaliteter.

10. Thyssen/Rheinstahl-koncernens produktion udgør i alt de i tabellen på side 39 anførte andele i produktionen i Forbundsrepublikken, Fællesskabets oprindelige seks medlemsstater og — så vidt muligt — Fællesskabets ni medlemsstater [1]:

[1] De endnu ikke ensartede statistikker for de seks oprindelige op de tre nye medlemsstater gør, at det ikke er muligt at sammenligne alle varegrupper.

Produktion 1971 (1)

(1000 tons)

Varegrupper	Samlet produktion		herunder ædelstål	
	Thyssen (1)	Rheinstahl	Thyssen	Rheinstahl
Råjern	8 880	1 386		
deraf:				
jern til stålfremstilling	8 534	916		
støberiråjern	184	451		
ferromangan osv.	162	19		
Råstål	11 676	1 474	858	666
deraf:				
kulstof-finstål			178	111
legeret ædelstål			680	555
Varmtvalsede plader i ruller i alt	4 965			
Andre valseværksprodukter	8 628	867	439	265
deraf:				
materiel til jernbaner og sporveje	107			
bredflangede bjælker	234			
andre profiler	187			
rørrundstål	240	5	60	5
valstråd	1 555	126	234	103
stænger	682	140	74	126
universalplader	138			
båndstål	268		1	
svære og middelsvære stålplader	1 271	596	32	31
finere stålplader	3 152		34	
coils (færdigvare)	794		4	
Videreforarbejdede færdigvarer af valsstål				
hvidblik og andre fortinnede plader	496			
fine stålplader, også i ruller	3			
forzinkede eller på anden måde overtrukne plader	674			
transformator- og dynamoplader	241			

(1) Uden den Mannesmann-produktion, som indgår i egen rørfremstilling.

Produktion 1971 Thyssen + Rheinstahl

Varegrupper	% Forbundsrep. Tyskland		i % EG (6)		i % EG (9)	
	i alt	derunder specialstål	i alt	derunder specialstål	i alt	derunder specialstål
Råjern	34,2		13,6		11,3	
deraf:						
Jern til stålfremstilling	33,8		13,3			
Støberiråjern	37,3		17,7			
Ferromangan osv.	53,6		17,2			
Råstål	31,7	23,9	12,7	13,4	10,3	
deraf:						
Kulstof-finstål		16,1		8,3		
Legeret ædelstål		25,6		15,6		12,8
Varmtvalsede plader i ruller (i alt)	46,8		16,8		13,5	
Andre valseværksprodukter	32,6	29,2	12,6	13,8	10,1	
deraf:						
Materiel til jernbaner og sporveje	23,8	—	9,2	—	7,4	
Bredflangede bjælker	39,1	—	12,4	—	} 6,0	
Andre profiler	13,2	—	5,0	—		
Rørrundstål	21,9	27,2	11,8	14,2)		
Valstråd	42,8	42,2	20,7	27,3	17,0	
Stænger	16,7	25,9	4,8	9,7	4,2	
Universalplader	34,3	—	23,0	—	12,3	
Båndstål	10,0	1,1	4,6	0,3	3,6	
Svære og middelsvære stålplader	40,1	34,7	18,7	9,8	14,3	
Finere stålplader	48,0	29,8	15,8	9,5	12,3	
Coils (færdigvare)	34,0	5,1	15,6	.	.	
Videreforarbejdede færdigvarer af valsstål						
Hvidblik og andre fortinnede plader	63,7		18,3		12,5	
Fine stålplader, også i ruller	4,8		2,9			
Forzinkede eller på anden måde overtrukne plader	51,4		22,4			
Transformator- og dynamoplader	79,8		32,2			

Følgelig indtræder der på grund af transaktionen en til dels betydelig stigning i produktionsandele inden for områderne støberiråjern, råstål, valstråd, svære og middelsvære stålplader og ædelstål. Koncernens markedsandele kan i mangel af tilstrækkelige statistikker for de nye medlemslande for øjeblikket kun oplyses på grundlag af det oprindelige Fællesskabs samt forbundsrepublikken Tysklands markedsforsyning — de pågældende virksomheders vigtigste afsætningsområde. Det må antages, at koncernens samlede markedsandel nødvendigvis er mindre i det udvidede Fællesskab end i Fællesskabet før

udvidelsen og derfor ville være gunstigere for de pågældende virksomheder.

11. Inden for området støberiråjern vil den nye koncern med en produktionsandel på 14 % (4 % Thyssen + 10 % Rheinstahl) indtage tredjepladsen blandt producenterne i det udvidede Fællesskab efter to virksomheder met 15 og 14 % og fulgt af tre virksomheder med 12, 11 og 9 %. De fire næste virksomheder har andele på 6, 5, 3 og 1 %. I alt fremstiller de ti største virksomheder ca. 90 %; den resterende del varetages af elleve andre producenter.

Thyssen-Rheinstahl havde i 1971 andel i det oprindelige Fællesskabs markedsforsyning med ligeledes 14 % (deraf 1/3 koncernforbrug). På Fællesskabets støberiråjernsmarked er der betydelig konkurrence, især som følge af lavprisindførslerne fra tredjelande. I forbundsrepublikken Tyskland udgør de deltagende virksomheders markedsandel 33 % (deraf falder ca. 2/5 på leverancer til koncernselskaber). Fire andre tyske producenter forsyner 58 % af markedet. Indførslen fra Fællesskabet og fra tredjelande til forbundsrepublikken Tyskland når op på 9 % af markedsforsyningen.

12. Inden for råstålsområdet vil den nye koncern med 10 % (9 % Thyssen + 1 % Rheinstahl) af det udvidede Fællesskabs produktion af alle stålkvaliteter indtage andenpladsen efter en producent med 17 % og før seks virksomheder med 9, 8, 7, 7 og 6 % og fire andre med hver 2-3 %. Disse tolv største stålproducenter repræsenterer i alt 83 % af Fællesskabets produktion af råstål. De resterende 17 % fordeler sig på en mængde virksomheder af mindre format.

Inden for ædelstålsområdet betragtet for sig selv og uden produktionen fra virksomheder i de tre nye medlemslande [1] ligger den nye koncern på førstepladsen med 13 % (7 % Thyssen og 6 % Rheinstahl) af produktionen af ædelstål i Fællesskabet før udvidelsen før fire virksomheder med 12, 11, 9 og 7 %. Syv andre virksomheder råder over en andel på hver 3,4-4,6 %. De tolv største producenter repræsenterer ca. 80 % af fællesskabsproduktionen. De resterende 20 % fordeler sig på mere end 60 producenter af ædelstål, derunder 29 tyske.

[1] Der foreligger ingen tal til sammenligning hermed for de nye medlemslandes produktion af ædelstål, således at der for ædelståls vedkommende er taget hensyn til produktionsandelene i Fællesskabet før udvidelsen.

13. Inden for valstrådsområdet (alle kvaliteter) vil Thyssen/Rheinstahl med en produktionsandel på 17 % (16 % Thyssen + 1 % Rheinstahl) ligge på førstepladsen i det udvidede Fællesskab fulgt af fire virksomheder med 13, 10, 9 og 9 %. Syv andre virksomheder råder over andele på hver 2-3,5 %. De tolv største virksomheder fremstiller 78,5 % af fællesskabsproduktionen; den resterende del falder på 34 virksomheder.

De deltagende virksomheders markedsandel i det oprindelige Fællesskab beløb sig i 1971 til 17 %; deraf vedrører næsten halvdelen koncernforbrug. Deres markedsandel i forbundsrepublikken Tyskland udgjorde i 1971 ca. 29 %. Ved siden af ni andre tyske leverandører forsynes forbundsrepublikken Tysklands marked for 25 % vedkommende ved indførsler af valstråd fra Fællesskabet og fra tredjelande.

For valstråd af ædelstål ligger koncernen på førstepladsen med en produktionsandel på 27 % (18 % Thyssen + 9 % Rheinstahl) i Fællesskabet før udvidelsen. Efter den følger seks virksomheder med 12, 9, 9, 8, 7 og 7 %. De tolv største virksomheder repræsenterer 94 % af fællesskabsproduktionen. Koncernens markedsandel i det oprindelige Fællesskab er som følge af de deltagende virksomheders betydelige eksport til tredjelande væsentlig lavere end deres produktionsandel, nemlig 17 %.

På det tyske marked ligger koncernen ligeledes på førstepladsen med en produktionsandel på 42 % fulgt af ni andre producenter, deriblandt tre med 23, 21 og 7 %. Koncernens markedsandel beløber sig til 45 %; deraf leveres dog halvdelen til egne koncernselskaber.

14. På markedet for svære og middelsvære stålplader ligger de pågældende virksomheder med 14 % (10 % Thyssen + 4 % Rheinstahl) på andenpladsen blandt de ni medlemsstaters producenter. En producent indtager med 22 % førstepladsen; fem producenter følger efter med 9, 9, 9, 7 og 6 %; fem andre med andele fra 2,5 % til 4 %. De tolv største virksomheder i det udvidede Fællesskab repræsenterer i alt 93 % af den samlede produktion; de resterende 7 % fordeler sig på et større antal producenter.

Thyssen/Rheinstahl-koncernens markedsandel i Fællesskabet før udvidelsen beløber sig til ca. 12 % (deraf 1/5 til koncernselskaber). I forbundsrepublikken Tyskland beløber de deltagende virksomheders markedsandel sig til ca. 20 %. Syv andre tyske producenter leverer til markedet. Indførslerne til forbundsrepublikken Tyskland beløb sig til 30 % af markedsforsyningen.

I henseende til svære og middelsvære plader i ædelstålskvaliteter er de fra år til år stærkt svingende absolutte mængder meget små, så at markedsandelene ikke siger meget om forholdene. Koncernen vil med 10 % (5 % Thyssen + 5 % Rheinstahl) af fællesskabsproduktionen ligge på tredjepladsen efter to virksomheder med 43 % og 11 %, fulgt af fem virksomheder med 7, 5, 4, 4 og 3 %. De tolv største virksomheder i Fællesskabet før udvidelsen tegner sig således for 95 %.

15. I henseende til de øvrige produkter, som forekommer i tabellen på side 39 optræder der som følge af transaktionen ingen nævneværdige ændringer.

16. Oversigten på denne side gør det muligt at sammenligne Thyssen/Rheinstahl-koncernens produktionsmuligheder i Fællesskabet før udvidelsen for årene 1971 og 1977. Efter denne kan der konstateres en relativ tilbagegang i Thyssen/Rheinstahl-koncernens stilling både i Fællesskabet og i forbundsrepublikken Tyskland.

17. Som følge af den påtænkte transaktion forsvinder Rheinstahl fra stålmarkedet som uafhængig leverandør. Thyssen/Rheinstahl-koncernen vil indtage en meget stærk stilling på visse markeder for bestemte produkter, især i forbundsrepublikken Tyskland. Selv om oligopolet indsnævres, er der fortsat tilstrækkeligt mange konkurrencedygtige virksomheder på det udvidede Fællesskabs stålmarked. Syv af dem når en størrelsesorden, som kan sammenlignes med Thyssen/Rheinstahl. De resterende 130 virksomheder er for det meste specialiseret i bestemte varer eller stålkvaliteter (f. eks. ædelstål).

I betragtning af det store antal tyske og udenlandske leverandører, som driver virksomhed i forbundsrepublikken Tyskland, og i betragtning af disses format — forbundsrepublikken Tysklands markedsforsyning med stålprodukter sker for næsten en tredjedels vedkommende ved indførsler — og de mangfoldige muligheder for valg af leverandører, der således består for den tyske aftager, formår de virksomheder, som berøres af transaktionen, ikke at hindre en aktiv konkurrence hverken i deres hovedafsætningsområde eller i andre dele af det fælles stålmarked.

Produktionsmuligheder

Varer	1971				1977			
	i mill. tons om året		Thyssen + Rheinstahl i %		i mill. tons om året		Thyssen + Rheinstahl i %	
	Fællesskabet (6)	Forbundsrepublikken Tyskland	Fællesskabet (6)	Forbundsrepublikken Tyskland	Fællesskabet (6)	Forbundsrepublikken Tyskland	Fællesskabet (6)	Forbundsrepublikken Tyskland
Råjern	99	42	15,7	36,8	126	52	13,7	33,3
Råstål	136	58	14,9	34,2	169	67	12,2	30,1
Coils — Samlet produktion	38	15	17,5	44,8	56	19	12,4	37,2
Andre valseværksprodukter	108	46	15,3	34,8	135	54	13,5	32,6
Svære profiler	15	8	14,9	29,5	16	6	6,8	16,7
Stænger	23	8	6,2	17,7	28	10	7,1	19,6
Valstråd	11	5	22,5	45,6	14	6	18,1	35,2
Båndstål og rørbånd	8	4	7,6	16,0	9	4	7,6	17,2
Svære og middelsvære stålplader (a)	17	9	22,9	42,1	21	10	21,4	42,3
Finere stålplader	27	10	17,6	49,1	37	13	17,5	48,1
Coils (færdigvare)	7	3	16,4	32,7	11	4	9,8	24,5

(a) herunder universalplader.
Kilde: Investeringerne i Fællesskabets kul- og stålindustrier, Undersøgelser 1972 og 1973.

III.

18. I 1971 havde Thyssen-koncernen et forbrug på 792 000 t valseværksprodukter; deraf stammede 78 000 t fra fremmede leverandører, herunder 4 000 t fra Rheinstahl-koncernens produktion. Thyssen-koncernens samlede produktion af valseværksprodukter beløb sig til 8 600 000 t.

Rheinstahl-koncernen havde samme år et forbrug på 280 000 t valseværksprodukter; deraf blev 185 000 t aftaget fra fremmede leverandører, hvori indeholdes Thyssen-koncernens leverancer på ca. 60 000 t. Rheinstahl-koncernens samlede produktion af valseværksprodukter beløb sig til 867 000 t.

En sammenfatning af koncernerne Thyssen og Rheinstahl ville således vise et eget forbrug på 873 000 t valseværksprodukter om året, dvs. 9 % af deres samlede produktion på 9,5 millioner t. Med et samlet forbrug på ca. 1,1 millioner t om året ville Thyssen/Rheinstahl-koncernen — såfremt den selv formår at producere de fornødne varer og kvaliteter — følgelig kunne opnå en forholdsvis ubetydelig stigning på 127 000 t i sit interne forbrug til ca. 11 % af sin produktion af valseværksprodukter. Koncernen ville dog ved afsætningen af ca. 89 af sin produktion af valseværksprodukter fortsat være henvist til markedet.

I Fællesskabets stålindustri er videreforarbejdningen af valseværksprodukter i koncernernes egne virksomheder forholdsvis stærkt udpræget og overstiger årligt en mængde på 1 million t (f. eks. BSC, Usinor, Finsider, Fiat, Estel). Blandt de store og mellemstore koncerner er koncernen Thyssen/Rheinstahl — også efter at sammenslutningen har fundet sted — med et internt forbrug på ca. 11 % af sin fremstilling af valseværksprodukter stadigvæk en ikke overdrevent stærkt vertikalt integreret stålkoncern.

Under disse omstændigheder kan den nye koncerns forøgede muligheder for gensidig intern stålafsætning ikke skaffe den en stilling inden for forsyningen eller afsætningen, der måtte betegnes som kunstig fortrinsstilling i den i artikel 66, stk. 2, anførte betydning.

19. Thyssen-koncernens samlede omsætning beløb sig i 1971/1972 til 13,9 milliarder DM. Den ydre omsætning nåede op på 10,7 milliarder DM; deraf faldt 6,4 milliarder DM = 60 % på stålområdet og 4,3 milliarder DM = 40 % på de øvrige områder (særlig smede- og støbegods af ædelstål, tråd- og stålpladeforarbejdning, produktion af byggedele og reoler, beholderbygning, skibsbygning, jord- og stenarter).

Rheinstahl-koncernens samlede omsætning beløb sig i 1972 til 5,5 milliarder DM. Den ydre omsætning beløb sig til 5,1 milliarder DM; deraf vedrørte 0,8 milliarder DM = 15,7 % stålprodukter og 4,3 milliarder DM = 84,3 % de øvrige produkter (særlig fra jern- og stålstøberier, maskin-, anlægs- og skibsbygning samt bjergværks-, transport-, bygge- og varmeteknik.)

Thyssen/Rheinstahl-koncernens samlede omsætning nåede følgelig op på 19,4 milliarder DM. Af den ydre omsætning på 15,8 milliarder DM faldt 7,2 milliarder DM, dvs. 45,6 % på stålområdet og 8,6 milliarder DM, dvs. 54,4 % på de øvrige sektorer.

Som følge af sammenslutningen vil Thyssen nedsætte stålproduktionens andel i den ydre omsætning fra 60 % til 45,6 %. De øvrige produkters andel stiger tilsvarende fra 40 % til 54,4 %.

På grundlag af denne differentiering inden for Thyssen/Rheinstahl-koncernen, der således målt efter den ydre omsætning stiger med ca. 15 %, vil koncernen dog hverken på sine stålmarkeder eller på sine øvrige markeder for bestemte produkter indtage en sådan stilling, at den kan føre en strategi uafhængig af markedet og følgelig kan unddrage sig traktatens konkurrenceregler på en anden måde end ved en kunstig fortrinsstilling.

IV

20. For at opretholde en aktiv konkurrence på oligopolitiske markeder må Kommissionen påse, at der ikke sker indgreb i store koncernes uafhængighed og selvstændighed ved integrationer og andre bindeled.

21. ATH er i besiddelse af 1/3 af aktiekapitalen på 300 millioner DM i Mannesmannröhren-Werke AG (MRW). De øvrige 2/3 har Mannesmann-AG. Mannesmann og ATH har den 16. december 1969 truffet aftale om at slutte sig sammen til et civilretligt selskab under navnet »Vereinigung Mannesmannröhren-Werke AG (Vereinigung MRW)«. Formålet med sammenslutningen er at skabe et centraliseret beherskelsesorgan for de to partnere i et partnerudvalg bestående af partnernes repræsentanter. Ledelsen af sammenslutningen påhviler Mannesmanns bestyrelse. Mannesmann skal foranledige, at der træffes beslutninger om skabelse af et centraliseret beherskelsesorgan og skal udøve myndighed over for MRW.

. . . . . (1)

Den 13. — 16. marts 1970 blev der på grundlag af førnævnte aftale med MRW indgået en beherskelses- og gevinstoverførselskontrakt.

(1) De tilbageholdte oplysninger i forbindelse med »Vereinigung MRW« indgår i de handelsforbindelser mellem Mannesmann og ATH, som er dækket af tavshedspligt.

Mannesmann fremstiller udelukkende halvfabrikata til stålrørsproduktionen. En del af dette halvfabrikata udvalses af ATH for MRW på grundlag af lønforædlingskontrakter til varmtvalsede plader i ruller, spaltede bånd og svære stålplader (antagelig ca. 500 000 t om året). Bortset fra disse lønforædlingskontrakter er der hverken produktionstekniske forbindelser mellem ATH/Rheinstahl-koncernen og Mannesmann-koncernen eller nævneværdige overlapninger på markederne.

Kapitalindskuddene og kontrakterne mellem ATH og Mannesmann fører til ATH's og Mannesmanns fælles kontrol over MRW. Denne fælles kontrol giver de pågældende virksomheder mulighed for også at afstemme deres politik efter hinanden på produktionsområdet råstål og røremner, så at konkurrencen mellem den for så vidt begrænses. Begrundelsen for ATH's og Mannesmanns fælles kontrol over MRW er godkendt af Kommissionen ved beslutning af 21. januar 1970.

22. I mellemtiden har de faktiske forhold, der lå til grund for denne beslutning, ændret sig væsentligt. Mannesmann har erhvervet kontrollen over DEMAG og dermed udvidet Mannesmann-koncernens differentiering. Som følge af den påtænkte transaktion opnår ATH på sin side en betydelig yderligere differentiering af sin produktion og styrker sin stilling på stålmarkedet.

Den nye ATH/Rheinstahl-koncern, der vil blive én af de tre mest betydningsfulde tyske industrikoncerner, vil ved sin finansielle og økonomiske styrke og som følge af sin stærke differentiering indtage en fremtrædende stilling på det oligopolitiske stålmarked.

Tages der hensyn til ATH-koncernens magtforøgelse samt den vidtgående differentiering af koncernerne Thyssen og Mannesmann, hvorved disse koncerner vil begynde at konkurrere med hinanden på talrige markeder, som til dels ligger nær op ad stålmarkedet, kan det konstateres, at de muligheder, som ATH allerede tidligere havde for at øve indflydelse på Mannesmann-koncernens beslutninger, forøges betydeligt.

Der kan ganske vist i øjeblikket gås ud fra, at der ikke er nogen væsentlig konkurrence mellem Mannesmann og Thyssen på markedet for valseværksprodukter, fordi Mannesmann har opgivet produktionen af disse varer ved at overdrage sine valseanlæg til ATH. Det kan ikke forudses, om Mannesmann igen optager konkurrencen på dette område ved nyinvesteringer eller ved at erhverve kontrol over stålproducerende virksomheder; dette kan i hvert fald ikke udelukkes. Så længe den fælles kontrol over MRW består, kan ATH modvirke sådanne hensigter fra Mannesmanns side og følgelig udelukke Mannesmann som konkurrent fra stålmarkedet.

Den fælles kontrol over MRW er derfor et indgreb i Mannesmann-koncernens uafhængighed af ATH/Rheinstahl-koncernen. Den forståelse mellem ATH og Mannesmann, som de nuværende forbindelser gør uundgåelig, vil føre til en koordinering af de to koncerners politik og forhindre konkurrence mellem dem. For at opretholde konkurrencen mellem de to koncerner er det påkrævet i det væsentlige at bringe ATH's muligheder for at øve indflydelse på Mannesmann-koncernen til ophør og sætte Mannesmann i stand til at træffe sine afgørelser vedrørende virksomheden i fuld uafhængighed og selvstændighed. Med henblik herpå er det i det mindste nødvendigt at ophæve ATH's og Mannesmanns fælles kontrol over MRW.

Denne fælles kontrol kan ophæves ved at nedsætte ATH's kapitalindskud i MRW fra 1/3 i øjeblikket til 1/4, såfremt det tillige sikres, at Mannesmann får en majoritet på 3/4 af MRW's kapital. Med samme formål for øje skal det civilretlige selskab »Vereinigung MRW opløses, og den beherskelses- og gevinstoverførselskontrakt, der er indgået mellem »Vereinigung MRW« og MRW, skal opsiges. ATH må for fremtiden ikke være part i kontrakter med MRW af denne art.

Tilladelsen til den påtænkte transaktion kan følgelig kun gives på den betingelse, at ATH

— nedsætter andelen i MRW til 25 %, idet ATH tilbyder Mannesmann AG at købe sin overskydende andel;

— opsiger aftaler om dannelse af det civilretlige selskab »Vereinigung MRW« samt den beherskelses- og gevinstoverførselskontrakt, der er indgået mellem »Vereinigung MRW« og MRW, og ikke deltager i lignende kontrakter, som vedrører MRW.

Til gennemførelse af disse foranstaltninger skal der gives ATH en rimelig frist. Det synes passende at sætte denne frist til et år, begyndende med den dag, hvor transaktionen realiseres, og at bestemme, at denne frist udløber senest den 31. december 1974. ATH skal omgående meddele gennemførelsen af de førnævnte forholdsregler. Kommissionen må forbeholde sig en kontrol af denne betingelse for det tilfælde, at ATH ikke inden for den førnævnte frist nedsætter sin andel i MRW's aktiekapital til 25 %

ved at sælge den overskydende andel til Mannesmann AG.

ATH forpligtes endvidere til ikke at erhverve nogen kapitalandele i Mannesmann AG eller i virksomheder, som kontrolleres af Mannesmann AG alene eller sammen med tredjemand.

23. Thyssen-koncernen har truffet aftaler med Fried. Krupp Hüttenwerke (FKH), Theodor Wuppermann, Ibach Stahlwerke, Eisen- und Stahlwerke Rötzel og der Fürstlich Hohenzollernschen Hüttenverwaltung Laucherthal om specialisering og fælles salg (Rationalisierungsgruppe West) (1).

Rheinstahl-koncernen har truffet aftaler med Hoesch AG og Siegener AG om specialisering og fælles salg (Rationalisierungsgruppe Westfalen) (1).

Som følge af Thyssen-koncernens virksomheders tilhørsforhold til Rationalisierungsgruppe West og Rheinstahl-koncernens virksomheders tilhørsforhold til Rationalisierungsgruppe Westfalen ville virksomheder i den nye koncern Thyssen/Rheinstahl ved realiseringen af den påtænkte transaktion tilhøre to organisationer, som konkurrerer med hinanden. Der ville derfor være fare for, at den normale konkurrence ville blive udelukket mellem koncernerne Thyssen Rheinstahl, Estel (Hoesch-Hoogovens) og Krupp. De tre nævnte koncerner repræsenterer i Fællesskabet en råstålsandel på ca. 22 %.

Den påtænkte transaktion forårsager derfor en grundlæggende ændring af de faktiske forhold, som forelå, da tilladelsen blev givet og på grundlag af hvilke, forudsætningerne for tilladelsen var til stede i medfør af artikel 65, stk. 2. For at genoprette de nævnte virksomheders selvstændighed og uafhængighed af hinanden må Kommissionen forpligte ATH til, at selskabet sammen med de af det kontrollerede virksomheder senest 31. marts 1974 udtræder af Rationalisierungsgruppe West og Rationalisierungsgruppe Westfalen.

24. Personlige forbindelser mellem administrationsorganerne for de deltagende stålproduktions- og stålhandelsvirksomheder og ikke-deltagende virksomheder af samme art kan have en skadelig virkning på konkurrencen på stålmarkedet. De farer, som sådanne forbindelser indebærer, er så meget større, som de kan udsætte andre koncerner for indflydelse fra Thyssen/Rheinstahl-koncernen, der er blevet betydeligt styrket som følge af koncentrationen.

Kommissionen må derfor knytte den forpligtelse til tilladelsen, at der ikke består nogen personaleforbindelser mellem de direkte og indirekte deltagende virksomheder inden for stålproduktionen og stålhandelen og kunkurrerende virksomheder. Dette gælder ikke for Mannesmannröhren-Werke AG.

I tilfælde af fællesskabsvirksomheder inden for stålproduktionen og stålhandelen, som Thyssen/Rheinstahl-koncernen har andel i, skal det imidlertid stå de øvrige medkontrollerende virksomheder i tredjelande frit for at sende medlemmer fra deres administrationsorganer til fællesskabsvirksomhedens administrationsorganer.

25. På grundlag af sin størrelse, sin stilling på valsstålmarkederne og sin stærkt differentierede produktionsstruktur ville Thyssen/Rheinstahl-koncernens nye vigtige andele i virksomheder med et betydeligt stålforbrug inden for stålproduktion, stålhandel eller forarbejdning føre til yderligere konkurrencebegrænsninger, især også ved, at koncernen ville få en kunstig fortrinstilling, som ville kunne medføre væsentlige fordele i adgangen til forsyningskilderne og til afsætningsmarkederne. For at Kommissionen kan vurdere virkningerne af sådanne andele på konkurrencen, er erhvervelsen af den underkastet forudgående godkendelse, såfremt de beløber sig til 10 % eller mere, og såfremt de virksomheder, som ikke falder ind under artikel 80 i traktaten, i hvilke der skal erhverves en andel, har et årligt forbrug på mere end 50 000 t stål.

26. Under hensyntagen til de tidligere nævnte forpligtelser fastslår Kommissionen, at den påtænkte transaktion ikke vil give de pågældende virksomheder mulighed for at bestemme priserne på en betydelig del af stålmarkedet, at kontrollere eller indskrænke produktionen eller distributionen eller at hindre en aktiv konkurrence eller at undgå de konkurrenceregler, som fremkommer ved anvendelsen af kontrakten, især ved skabelse af en kunstig fortrinsstilling, der medfører en væsentlig fordel ved adgangen til forsyningskilderne og til afsætningsmarkederne.

Følgelig opfylder den påtænkte transaktion forudsætningerne for tilladelse i medfør af artikel 66, stk. 2, og kan tillades;

(1) Beslutning nr. 71/312/EKSF og nr. 71/313/EKSF, De europæiske Fællesskabers Tidende af 5. september 1971.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

August-Thyssen-Hütte AG's erhvervelse af aktiemajoriteten i Rheinstahl AG tillades.

Artikel 2

Tilladelsen gives på den betingelse, at August-Thyssen-Hütte AG:

1. Reducerer sin kapitalandel i Mannesmannröhren-Werke AG til 25 % ved at tilbyde Mannesmann AG at købe sin overskydende andel af Mannesmannröhren-Werke AG's aktiekapital og

2. Opsiger aftalen om dannelse af det civilretlige sekskab »Veinigung Mannesmannröhren-Werke AG« og Mannesmannröhren-Werke AG afsluttede beherskelses- og gevinstoverføringskontrakt af 13. – 16. marts 1970 og ikke deltager i lignende kontrakter, som vedrører Mannesmannröhren-Werke AG.

Til opfyldelse af denne betingelse gives der August-Thyssen-Hütte AG en frist på et år fra den dag, hvor transaktionen realiseres, dog senest 31. december 1974. August-Thyssen-Hütte AG skal anmelde gennemførelsen af de tidligere nævnte foranstaltninger til Kommissionen. Hvis August-Thyssen-Hütte AG ikke inden for denne frist har solgt den under 1. nævnte andel til Mannesmann AG, vil Kommissionen på ny træffe beslutning om betingelsen for den i artikel 1 tilladte koncentration.

Artikel 3

Tilladelsen forbindes med følgende forpligtelser:

1. Det forbydes August-Thyssen-Hütte AG at erhverve kapitalandele i Mannesmann AG eller i de af Mannesmann AG kontrollerede virksomheder.

2. August-Thyssen-Hütte AG og de af selskabet kontrollerede virksomheder skal senest 31. marts 1974 udtræde af Rationalisierungsgruppe West og Rationalisierungsgruppe Westfalen. Opfyldelsen af denne forpligtelse skal anmeldes til Kommissionen.

3. Medlemmer af administrationsorganer i de af transaktionen berørte virksomheder inden for stålproduktionen og stålhandelen må ikke tilhøre administrationsorganerne i virksomheder af samme art, som ikke berøres. Dette gælder ikke for Mannesmannröhren-Werke AG.

   I virksomheder inden for stålproduktionen og stålhandelen, som kontrolleres direkte eller indirekte af August-Thyssen-Hütte AG sammen med virksomheder i tredjelande, er det tilladt medlemmer af administrationsorganerne i alle virksomheder, der deltager i den fælles kontrol, at tilhøre fællesskabsvirksomhedens administrationsorganer.

4. Erhvervelsen af en kapitalandel på 10 % eller mere i virksomheder inden for stålproduktion, stålhandel og videreforarbejdning af stål — såfremt en sådan virksomhed har et årligt forbrug på mere end 50 000 t stål — er underkastet Kommissionens forudgående godkendelse.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til August-Thyssen-Hütte AG, Duisburg-Hamborn.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 1974.

På Kommissionens vegne

François-Xavier ORTOLI

Formand